

Het avontuur naar de onbekende club!

Een avonturenverhaal van De opper boeman

Een klop op de deur

Midden in een bloedhete Griekse nacht werd er zo hard op Riks’ deur gebonsd dat hij dacht dat die in tweeën zou breken. Drie mannen stormden naar binnen en bonden hem vast. Toen verscheen Chantayno: prachtig, gevaarlijk en berucht. Ze stuurde haar mannen weg. ‘Breng mij het reliek van Osiris,’ zei ze. ‘Dan krijg je rijkdom, roem en respect.’

Een aanbod dat te mooi klonk

Het reliek van Osiris kon de doden tot leven wekken. Riks wist dat Chantayno’s aanbod misschien een val was. Toch zei hij ja. Niet alleen om het geld: hij wilde de geheimzinnige god begrijpen. En diep in zijn hart hoopte hij iemand terug te zien die hij erg miste. Dat vertelde hij Chantayno natuurlijk niet.

Op weg naar Egypte

Chantayno gaf Riks een kaart naar een piramide die niemand ooit had gevonden. Diezelfde nacht vertrok hij naar Egypte. Op het vliegveld wachtte zij al met een auto. Ze reden zwijgend de woestijn in. Riks dacht dat ze samen aan een avontuur begonnen waren. Maar toen de auto stopte, veranderde alles.

Alleen in de woestijn

Chantayno duwde Riks uit de auto en reed weg. Geen rugzak, geen water, geen kompas — zelfs geen schep! Om hem heen lag alleen zand, tot aan de horizon. De zon brandde op zijn hoofd. ‘Riks, waar ben je nu weer in beland?’ mopperde hij. Toen de avond viel, zag hij in de verte iemand aankomen.

Een skelet met een zwaard

Het was geen reiziger met water. Het was een wandelend skelet, met een zwaard in zijn hand! Riks had niets om zich te verdedigen. Toen het skelet dichterbij kwam, greep hij een handvol zand en mikte op de lege oogkassen. Het skelet zwaaide wild in het rond. Riks sprong op het zwaard en wist het gevaar te slim af te zijn.

Een steen onder het zand

Riks volgde de voetsporen van het skelet. Plots stootte hij zijn teen tegen iets hards. Hij begon te graven. Er kwam een enorme puntige steen tevoorschijn: een piramide, bijna helemaal bedolven onder het zand! In de donkere opening voelde Riks iets kriebelen. Hij trok zijn hand terug. Een hele sliert slangen kronkelde naar buiten.

Riks en zijn grootste angst

Riks was doodsbang voor slangen. Hij sprong, danste en rende weg — en eerlijk gezegd huilde hij ook een beetje. Maar hij wist: als hij de piramide in wilde, moest hij langs hen. Tussen de slangen zag hij er één met een kroontje. Dat moest hun koning zijn. Misschien kon hij de anderen daarmee terug de piramide in sturen.

De kroon van de slangenkoning

De slangenkoning schoot op hem af. Riks hield hem voorzichtig achter de kaken vast en trok aan het kroontje. Het zat muurvast! Met al zijn kracht trok hij nog eens. Plop! De kroon schoot los. Meteen veranderden de ondode slangen in wolkjes stof. Maar de kroon begon te gloeien en het zand boven de piramide zakte weg.

Het reliek van Osiris

Riks gleed de piramide in. De kroon voelde machtig aan; een prachtige staf vol edelstenen vloog naar zijn hand. Nu kon hij de doden laten opstaan. Eerst dacht hij aan geld en roem. Maar toen dacht hij aan zijn moeder. Wat verlangde hij ernaar haar weer te zien! Met een zwaai riep hij Chantayno naar zich toe. Ze glimlachte — maar er klopte iets niet.

Wie was Chantayno?

‘Nu zullen we voor altijd heersen!’ riep Chantayno. Haar ogen werden smal als kattenogen. Riks kende de Egyptische verhalen. ‘Cleopatra!’ riep hij. Bij elke keer dat hij haar naam zei, werd de kroon losser. Chantayno was helemaal geen avonturiersvriendin: ze was Cleopatra, met een plan om de wereld vol ondoden te maken.

De kroon breekt

Riks trok de kroon af en brak hem doormidden. Cleopatra veranderde in stof en de piramide begon in te storten. Riks rende door kamers vol oude schilderingen en fakkels, op zoek naar een uitgang. Achter zich hoorde hij het zand neerstorten. Voor hem verscheen eindelijk een laatste kamer — en daar brandden nog fakkels.

Welkom bij de club

Aan een lange tafel zaten mannen met jakhalzenmaskers. ‘Welkom, Rikshayno, de klopper van Cleopatra!’ zeiden ze. ‘Vanaf nu hoor je bij de Boeman Klopper Club.’ Riks keek verbaasd om zich heen. Toen hief de vrouw naast hem haar masker op. Wie zat daaronder?

Eindelijk weer samen

De vrouw zette haar masker af. Riks hield zijn adem in: het was zijn moeder, degene die hij zo graag terug wilde zien. Na al zijn avonturen, angst en zand was hij eindelijk weer bij haar. De clubleden verwelkomden hem als familie. Het was een kostbare beloning — veel waardevoller dan goud of roem.

Wat écht telt

Riks had zijn avontuur zonder uitrusting of schep volbracht. Geld, macht en roem bleken niet het belangrijkste. Liefde, moed, doorzettingsvermogen en trouw blijven aan wie je bent, zijn veel meer waard. Iedereen kan veranderen. En soms helpt een beetje koppigheid — zolang je hart maar weet wat goed is.

Einde

